

Nawigator Empatii

Wskazówki dla rodziców

Twój osobisty przewodnik po ścieżkach diagnostyki i wsparcia.

Drogi Rodzicu,

Wiem, że trzymasz ten dokument, bo szukasz odpowiedzi na trudne pytania. Prawdopodobnie towarzyszy Ci niepokój, a w głowie huczy od pytań: „Czy z moim dzieckiem jest coś nie tak?”, „Czy to moja wina?”, „A co, jeśli to coś poważnego?”.

Chcę Cię uspokoić: **to, co czujesz, jest ważne, a szukanie odpowiedzi to akt najwyższej miłości do Twojego dziecka.**

W **Centrum Empatii** wierzymy, że diagnoza to nie etykieta i nie powód do strachu.

Diagnoza to po prostu „instrukcja obsługi”, która pozwala nam zrozumieć, dlaczego świat jest dla Twojego dziecka czasem zbyt trudny, zbyt głośny lub zbyt szybki. Zamiast błądzić po omacku i nazywać trudności dziecka „niegrzecznością” czy „lenistwem”, zyskujesz konkretną wiedzę.

Ta Mapa Drogowa to Twój pierwszy krok. Nie bój się szukać wsparcia – ono nie zmienia Twojego dziecka w kogoś innego. Ono pozwala mu wreszcie **poczuć się dobrze we własnej skórze**, a Tobie odzyskać spokój i radość z bycia rodzicem.

Nie jesteś w tym sam. Zróbmy ten pierwszy krok razem.

Dziękuję, że tu jesteś. Twoja uważność to najpiękniejszy fundament dla przyszłości Twojego dziecka.

Z wyrazami uznania,

Elżbieta P.Cyma

Założycielka Centrum i Fundacji Empatia

Co to może sugerować?

W tym wieku odpowiedzi na TAK sugerują często Zaburzenia Przetwarzania Sensorycznego (dziecko "nie czuje" swojego ciała, więc się wierci) lub ryzyko dysleksji. Może to być też sygnał, że układ nerwowy potrzebuje więcej czasu na dojrzewanie (tzw. parcjalne opóźnienia rozwoju).

KROK 1: Badanie Gotowości Szkolnej.

Udaj się do pedagoga w przedszkolu lub poradni PPP. Trzeba sprawdzić, czy trudności wynikają z emocji, czy z niedojrzałości funkcji poznawczych.

KROK 2: Kluczowa Konsultacja: Terapeuta SI i Pedagog.

Dlaczego oni? W tym wieku mózg musi zintegrować ruch z myśleniem. Terapeuta SI pomoże opanować "wiercenie się", a pedagog pokaże, jak polubić kredkę i litery bez stresu.

Warto też rozważyć: Konsultację u ortoptysty (jeśli dziecko "gubi" linijki tekstu lub ma problem z koordynacją oko-ręka).

KROK 3: Decyzja o odroczeniu lub wsparciu Jeśli deficyty są duże, masz prawo rozważyć odroczenie obowiązku szkolnego o rok lub ubieganie się o Orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego (jeśli zdiagnozowano spektrum/niepełnosprawność), co zapewni dziecku darmowe wsparcie w szkole od pierwszego dnia.

Kierunek: Szkoła

Co możesz wywalczyć dla dziecka w szkole?

Dostosowanie wymagań: Nawet bez orzeczenia, opinia z poradni (PPP) daje nauczycielowi instrukcję (np. więcej czasu na zadanie, miejsce w pierwszej ławce).

Wydłużenie przerwy/wyciszenie: Możliwość wyjścia z klasy, gdy hałas staje się nieznośny.

Wsparcie nauczyciela wspomagającego: Jeśli test sugeruje spektrum (ASD), warto zacząć proces orzeczniczy już teraz, by od września dziecko miało opiekę.

Kluczowa Konsultacja: Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna (PPP) lub Psychoterapeuta

Dlaczego ten specjalista? W szkole wychodzą deficyty uczenia się (dysleksja) lub problemy emocjonalne. Poradnia wyda opinię, która zmusi szkołę do dostosowania wymagań. Psychoterapeuta pomoże, jeśli dziecko cierpi na lęki szkolne lub ma obniżony nastrój.

Warto też rozważyć: Neurolog (jeśli występują tiki, silne bóle głowy lub problemy z pamięcią).

Ważna uwaga: Problemy z nauką to często tylko wierzchołek góry lodowej – pod spodem mogą kryć się niezdiagnozowane wcześniej trudności sensoryczne lub emocjonalne.